

Bijbels perspectief

Woord van de week

Jacobus 1:2

***Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders,
wanneer gij in velerlei verzoeken valt...***

Hoe zou het komen dat de meeste mensen de onplezierigheden die het leven als zodanig kent het liefst ontkennen, of er ronduit voor proberen te vluchten. De psychologie heeft daarvoor, zoals voor inmiddels al zoveel zaken, een benaming bedacht - 'escapisme'. Als omschrijving van dit begrip trof ik het volgende aan: 'vlucht uit de dagelijkse werkelijkheid'. Een opmerkelijke omschrijving vond ik - met name om het slot ervan - de volgende: 'de neiging de alledaagse realiteit te ontvluchten, het verlangen naar ultieme vrijheid'. Misschien dat de bedenker van deze laatste omschrijving zich verwant voelde met Tolkien, die in 1930 deelnam aan een academisch debat over escapisme en het begrip als allesbehalve negatief wenste te duiden en het zelfs had over de bevrijdende rol die het escapisme kan spelen. Maar, of het ontkennen of zelfs het ontvluchten van de realiteit van het leven werkelijk helpt, laat staan een teken van volwassenheid is, is maar zeer de vraag. Sowieso staat een dergelijke houding haaks op het voor deze week gekozen tekstwoord.

Gaat Jacobus niet een beetje al te ver als hij in dit vers feitelijk niet alleen aangeeft de realiteit van het leven onder ogen te (durven) zien, maar de daaraan klevende moeilijkheden zelfs met vreugde te bejegenen? De 'onplezierigheden' die het leven kent, omschrijft hij met een wat ongelukkig in het Nederlands vanuit het Grieks vertaald zelfstandig naamwoord 'peirasmos': verzoeking(en). Het is één van de betekenissen van dat Griekse begrip dat ook 'beproeving' kan betekenen, en in het licht van Jacobus 1:13, waar uitdrukkelijk wordt aangegeven dat God niet verzoekt en dat verzoeking duidelijk met zonde te maken heeft, een betere vertaling genoemd moet worden. Wie een klein beetje thuis is in de Bijbel weet dat de omgang van het kind van God met de onplezierigheden, de beproevingen in het leven de mate van geestelijke volwassenheid aangeven. En dan kom je eigenlijk bij het antwoord op de begin vraag: 'Hoe zou het komen dat de meeste mensen de onplezierigheden die het leven als zodanig kent het liefst ontkennen, of er ronduit voor proberen te vluchten'!

Hoe triest, het merendeel van de mensheid kent *Dé Werkelijkheid* niet - God, vleesgeworden in Jezus Christus. Ten diepste probeert zij Hem te ontwijken, te ontvluchten. Hoe sprekend is hier de geschiedenis van de vrouw bij de bron in Johannes 4. Het echte water, het *levende* water, het water des levens nodig om het leven met al zijn ups en downs aan te kunnen, is alleen in Hem te vinden. Juist omdat God mens is geworden, zijn alle problemen van het leven Hem bekend. Hij is met het leven vertrouwd en weet als geen ander er mee om te gaan. In alle moeiten en zorgen wil Hij er niet alleen bij zijn, maar is Hij erbij. Geloof ik dat? Dan mag ik er zeker van zijn dat alle moeiten me sterker maken in Hem. Houdt het voor enkel vreugde, Hij ging mij voor! Vlucht niet langer, maar geef je over!

Gebed

Dank u dat u Vader zich in de werkelijkheid van ons bestaan hebt geopenbaard als *Dé Werkelijkheid* toen U om ons mens werd in uw Zoon. U Here Jezus Christus bent vertrouwd met alles wat het mens-zijn inhoudt. Als wij bij Iemand vol zekerheid terecht kunnen dan is het bij U - wat een vreugde! Laten we daarom in alle omstandigheden ons heil bij U zoeken, U het Levende water dat nooit teleur stelt. Amen.